

капіталовкладень, які вони здійснюють. Все це можливо при умові спільних зусиль підприємців та держави в частині розробки та реалізації стратегії, яка буде передбачати регулювання ринків, державну підтримку, інтенсифікацію виробництва, покращення інфраструктури сільських територій, створенні благоприємного інвестиційного клімату.

- Література:* 1. Новий курс: реформи в Україні. 2010-2015. Національна доповідь/ за заг. ред. В.М. Гейця [та ін.]. – К.: НВЦ НБУВ – 2010. – 232 с.
2. Сільське господарство.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ ТЕОРІЇ МНОЖИН

*Князь С.В., к.е.н, доц. кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва,
Георгіаді Н.Г., д.е.н, доц. кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва,
Вільгуцька Р.Б., аспірант кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва
Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна*

Побудову організаційної структури управління підприємством умовно можна розділити на два етапи. Перший охоплює процес створення організаційної структури управління під час заснування підприємства. Тривалість цього етапу завершується тоді, коли підприємство починає функціонувати, реалізовувати встановлені цілі. З моменту завершення першого етапу розпочинається другий етап побудови організаційної структури управління. Він триває доти, доки існує підприємство. На цьому етапі відбувається реорганізація організаційної структури управління підприємством, зокрема у таких формах адаптування до зміни умов внутрішнього і зовнішнього середовищ підприємства, як санація підприємства, внаслідок загрози його банкрутства, злиття або поглинання підприємства.

Таким чином, існує дві взаємопов'язані моделі побудови організаційної структури управління підприємством – модель створення і модель реорганізації. Їх спільною ознакою є те, що ці моделі націлені на встановлення придатності організаційної структури управління підприємством виконувати покладену на неї ціль – забезпечення субординації між посадовими особами і структурними підрозділами підприємства. Моделі створення і реорганізації організаційної структури управління підприємством відрізняються часовими періодами їх застосування і умовами реалізації. Так, створення організаційної структури управління відбувається виключно з ініціативи власників і керівників підприємств, а реорганізація може бути вимушеною ідеєю, яка виникла у бізнес-партнерів або доведена до виконання органами державного управління чи вищестоячими організаціями. У багатьох наукових працях, присвячених менеджменту, удосконалення організаційних структур управління шляхом їх реорганізації цілком слушно розглядається як компонента процесу формування цих структур, проте слід визнати, що у даному випадку термін «формування» надто узагальнений, розмитий, оскільки реорганізація має місце виключно тоді, коли відбувається використання вже існуючої організаційної структури управління підприємством. Для уникнення термінологічної плутанини поняття «формування організаційної структури управління підприємством» доцільно розглядати виключно в контексті створення організаційної структури управління на етапі заснування підприємства.

У свою чергу, удосконалення організаційної структури управління підприємством шляхом її реорганізації варто трактувати як явище, що супроводжує використання організаційної структури управління підприємством. Розкриття сутності моделей побудови організаційних структур управління підприємством найбільш доцільно здійснювати на основі інструментарію математичної логіки та теорії множин. Так, кожен структурний підрозділ організаційної структури управління підприємством є множиною певних елементів, що мають спільні цілі і функціональні зв'язки. Під час заснування підприємства процес формування організаційної структури управління відбувається шляхом приєднання нових структурних підрозділів до вже існуючих. У результаті низки таких приєднань відбувається формування булеану. Булан як сукупність всіх множин у межах організаційної структури управління підприємством є континуальною множиною. Іншими словами, континуум є потужністю булеана. Ця потужність вимірюється кількістю структурних підрозділів, які репрезентують окремі множини, пов'язані між собою лінійними і функціональними зв'язками.

Література: Бусел В. Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Бусел В. Т. – К.: Ірпінь: ВТФ “Перун”, 2003. – 386, 1087 с.

ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ МЕТОДІВ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

*Гаврилей А.П., II курс магістратури., спеціальність «Облік і аудит»,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна*

Розвиток глобалізаційних процесів викликає структурні зрушення в економіці, що вимагає швидкого реагування на кон'юнктурні зміни та прийняття ефективних управлінських рішень. Для отримання максимального прибутку в умовах конкуренції потрібно раціонально розподіляти витрати і доцільно навчитись використовувати не лише вітчизняні методи обліку, але із максимальною користю запозичити перевірені зарубіжною практикою методи обліку витрат.

Проблематика таких методів розглядається у працях вітчизняних вчених і практиків І. Білоусової, М. Колісника, Л. Нападовської, К. Редченка, Т. Сльозко.

До методів що використовуються міжнародною практикою належать такі, як: «стандарт-кост», «директ-костинг», ЛТ, «АВС-метод», «таргет-костинг» і «кайзен-костинг» та ін..

«АВС-метод» може бути використаний, як ефективний інструмент обліку витрат і калькулювання собівартості продукції, що здійснюється за видами діяльності на рівнях: одиниці продукції, партії, виду продукції та підприємства в цілому. Принципова відмінність цього методу обліку полягає в порядку розподілу накладних витрат, що дозволяє підвищити обґрунтованість віднесення накладних витрат на конкретний продукт.

Перевагами такого методу обліку витрат є: достовірне визначення виробничих витрат, можливість усунення невиробничих витрат, а також ефективний механізм, що дозволяє визначити «вклад» кожного виду продукції, кожного клієнта, кожної географічної зони в загальний фінансовий результат; можливість контролю не тільки за об'ємами витрат,